

ingen siger, at det er forkert. Der er heller ingen, der har anfægtet tallet på de 700 liv om året.

Alt det her betyder naturligvis ikke, at vi vil svække politiets arbejde. Vores forslag er ikke en kritik af politiets indsats. Vi ved, at politiet forsøger at varetage alarmeringsfunktionen, så godt som det overhovedet er dem muligt. Derfor præciserer vi også, at alarmeringen af politi og brandvæsen selvfølgelig fortsat skal foregå på kvalificeret vis i det nye system.

En forbedret alarmering ved sygdom og ulykker må under ingen omstændigheder ske på bekostning af hverken politi eller brandberedskab, men politiet har ikke den sundhedsfaglige uddannelse, der skal til. De er uddannede til at være politi, og vi ser det som en stor fordel, at de i større omfang kan frigøres til de politimæssige opgaver. Politiet kan faktisk blive styrket med CD's forslag.

Til sidst vil jeg berøre udgifterne. Dem er man også nødt til at interessere sig for, herunder interessere sig for, om vi overhovedet har råd til et sådant system. Efter de oplysninger, vi har kunnet fremskaffe, vil man kunne lave det for et par hundrede millioner kroner. Udgangspunktet er fem regionale alarmeringscentraler, og hvad dertil hører, men til gengæld skal der fratrækkes allerede planlagte forbedringer af de eksisterende 41 alarmcentraler. Alt i alt tror vi i CD absolut, at det vil være overkommeligt og ikke for dyrt – tværtimod.

Jeg vil slutte med at sige, at i CD mener vi, at vores forslag er et godt bud, der burde kunne få tilslutning fra samtlige partier her i Folketinget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig starte med at takke for, at vi kan få den her debat om det fremtidige akutberedskab. Som diskussionen i medierne viser med al ønskelig tydelighed, er det her et utroligt vigtigt emne, hvor der står menneskeliv på spil.

Udgangspunktet for et fremtidigt akutberedskab må være, at patienterne får en hurtig og fagligt kvalificeret behandling, fra det øjeblik der sker en henvendelse til 112.

Der er en række problemer i det nuværende system. Det drejer sig bl.a. om, at de nuværende alarmcentraler arbejder med meget gammelt materiel, at der opstår for meget spild, dvs. for mange overflødige udrykninger, fordi bemanningen på de nuværende alarmcentraler ikke har en sundhedsfaglig uddannelse.

Der er altså mange tegn på, at der er god brug for at kigge nærmere på en omorganisering af alle leddene i vores akutberedskab, men det kræver grundige analyser af strukturen og mulighederne for at forbedre de her arbejds-gange, og jeg synes, at ministerens tilsagn om et hurtigt udvalgsarbejde lyder ganske fornuftigt, og på den baggrund skal jeg på vegne af Det Radikale Venstre afvise begge beslutningsforslagene, men vi ser frem til et udvalgsarbejde efter sommeren, der forhåbentlig kan afsluttes hurtigst muligt.

I det udvalgsarbejde er det jo påkrævet af få en saglig vurdering af, hvor mange alarmcentraler vi har behov for fremover. I dag findes der 41 centraler fordelt over hele landet, og CD foreslår, at det skæres ned til fem enheder. Måske kunne man forestille sig, at der ved hjælp af moderne teknologi reelt kun var behov for tre. Det kunne også være en helt anden størrelse, men lad os kigge på det under udvalgsarbejdet.

Antal, størrelse, udrustning og bemanning er alt sammen vigtige spørgsmål, der skal indgå i det her udvalgsarbejde, og vi skal også have en vurdering af, hvordan vi på bedste vis knytter det mest kompetente sundhedsfaglige personale til alarmcentralerne. Undersøgelser fra vores nabolande viser, at et stort antal udrykninger kan undgås, ved at der er professionelt sundhedsfagligt personale ved telefonerne.

Den rådgivning og vejledning kan vi ikke kræve af den nuværende bemanning på alarmcentralerne, og derfor skal det overvejes og undersøges, hvordan vi kan knytte læger og måske sygeplejersker til enhederne. Ligesom muligheden for at bemane specielle lægeambulanter, en slags rullende skadestuer, der kan rykke ud og yde hjælp på selve ulykkesstedet, også bør overvejes. Og det hænger nøje sammen med en analyse af, hvordan ambulancetjenesten fremover skal fungere.

Enhedslistens forslag om at afprivatisere ambulancetjenesten og tilknytte dem de eksisterende skadestuer er vi ikke tilhængere af. Hvordan og hvem, der skal varetage ambulancetjenesten for at sikre den højeste effektivitet, skal selvfølgelig også undersøges, og jeg vil gerne understrege, at ingen på forhånd og da slet ikke Falck bør udelukkes i den sammenhæng.

Hvorvidt vi skal knytte krav til, hvor mange minutter en udrykning må tage, ligesom vi i dag har det i forbindelse med brandberedskaa-